

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5687/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је правни следбеник ББ из ..., чији су пуномоћници Борислав Бјелопавлић и Драгана Крстић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Пироту, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији правног следбеника тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1450/20 од 22.07.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1450/20 од 22.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДА СЕ решење о трошковима поступка садржано у изреци пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1450/20 од 22.07.2020. године и у том делу предмет враћа Апелационог суда у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 616/18 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете за период од 13.12.2016. године до 04.10.2019. године исплати укупно 432.158,92 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом, ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1450/20 од 22.07.2020. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке којим је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете за период од 13.12.2016. године до 04.10.2019. године исплати укупно 432.158,92 динара са законском затезном каматом од сваког појединачног доспећа до исплате и то у износима и са датумима ближе одређеним овим ставом изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете за период од 14.12.2016. године до 04.10.2019. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом, ближе одређеним у овом ставу изреке, док је одбијена жалба тужиоца у делу става првог

изреке за период од 13.12.2016. године до 14.12.2016. године и првостепена пресуда је у том делу потврђена, као и у ставу другом у делу одлуке о трошковима поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у изреци другостепене пресуде, правни следбеник тужиоца је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), због потребе разматрања правних питања везаних за трошкове поступка, с обзиром да постоји неуједначена судска пракса по овом питању.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија основана.

Првостепени суд је у целости одбио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужиоца да туженој накнади трошкове поступка од 6.000,00 динара. Другостепени суд је преиначио првостепену одлуку о тужбеном захтеву и усвојио тужбени захтев за накнаду штете у одређеном периоду, док је одбио жалбу тужиоца и потврдио одлуку о трошковима поступка наводећи да је одлука о трошковима парничног поступка правилна и донета сходно одредби члана 153. и 154. ЗПП, те да су исти одмерени с обзиром на вредност предмета спора и важећу тарифу.

Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом указује на погрешну примену одредбе члана 153. став 1. ЗПП.

Наиме, одредбом члана 153. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако странка делимично успе у парници, суд може с обзиром на постигнути успех да одреди да свака странка сноси своје трошкове или да једна странка накнади другој сразмеран део трошкова, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, погрешно је другостепени суд одбио жалбу и потврдио првостепену одлуку у делу одлуке о трошковима. Наиме, како је тужилац успео делимично у поступку по жалби, те је одлучујући о његовој жалби другостепени суд делимично преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца за део потраживања, нелогично је да се одржи на снази решење о трошковима којим је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове поступка.

Како због погрешне примене материјалног права другостепени суд није потпуно утврдио чињенично стање битно за одлуку о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка, Врховни касациони суд је укинуо другостепену одлуку о

трошковима поступка и предмет у том делу вратио другостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, другостепени суд ће утврдити битне чињенице у складу са изложеним примедбама, након чега ће правилном применом материјалног права одлучити о захтеву тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге.

Сагласно изложеном, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић